

Tær hava svomið um morgnarnar í 23 ár

Morgunfrúurnar í Gundadali

Luftin var sjeý og vatnið í svimjihylinum 23 hitastig, tá vit vitjaðu í svimjihylinum í Gundadali. — tveir dagar aðrenn hylurin fyrri síðstu ferð er í nýtslu.

Morgunfrúur, — tað eru kvinnur sum gjøgnum árin hava svomið um morgnarnar, hví so var.

Ein helt, at hon var barnapika fyrri ommubarnið, men onnur helt tað vera lægið, at hon ikki hevði ringt og boða frá, tað plagdi hon altíð at gera.

Nógvar av morgunfrú-

unum hava svomið øll 23 árin hylurin í Gundadali hevur verið í nýtslu, og fleiri av teimum hava hitt her á fyrsta sinni og eru nú gamlar vinkonur.

Tær prátu í umklæðisrúminum um útferðir tær hava gjørt í felag, á Viðarreiði, Húsum, Klaksvík, Kvívik, Strondum, Gøtu og á Sandi.

Hetta eru allar morgunfrúurnar samdar um, at ferðirnar hava verið ógloymandi upplivingar gjøgnum árin, — við síðuna av svimjingini.

— Vanligt er, at vit fara niðan í svimjihylin um átta tíðina, og aðrenn vit eru lidnar er klokkan farin

um hálvgrum tiggju.

Vit hava eisini felags, at bjóða ein kaffimunn aftaná svimjingina, men hetta er ikki hvønn dag, tí vit hava eisini annað um at vera.

— I dag gongur alt skjótt fyrri eg, men tá vit byrjaðu at læra at kava frá vippuni, — minnst tit tað gentir? — tá var verri skil, og mangan vóru eplini harðkóka á middegi, tí so spennandi var at kava frá vippuni, at vit gloyndu tíðina!

— Jú, jú, — mangt er at minnst aftur á, halda morgunfrúurnar.

Ein sigur okkum, at hon longu fór at svimja í 1932,

nýggju hollina og núverandi svimjihylin. — Tá byrjaðu vit at svimja í apríl og góvust ikki fyrr enn tað fór at kava!

— Gudrun Rubbeksen og Begga Justiniussen vóru millum teirra, sum svumu í fyrsta hylinum í Gundadali, og tær siga frá, at tað mangan var kalt, og at hendurnar vóru so loftnaðar, tá tær komu upp á turt, at ikki bar til at knappa troyggjuna.

— Tá var «umklæðisrúmið» aftanfyrri ein stein, so har var eingin livd í kuldanum.

Gudrun Rubbeksen sigur, at 1932 er árið tá hon fekk fyrstu svimjadrakt sína. Hon var grøn og kostaði 2 krónur... A ja...

Prátið gongur livliga í umklæðisrúminum, og fleiri morgunfrúur koma til, so hvørt sum svimjingin og uppihald í hitarúminum er av.

Karin Joensen, fyrststøðukvinna, kemur inn at gera eithvørt til arbeiðis, men sessast so, at tosa við morgunfrúurnar um tiltakið, sum skal vera í dag, leygardag.

— Eitt er vist, vit noyðast at senda avboð til allar fjallmenn henda dagin, tí henda vilja vit hava fyrri okkum sjálvi, sigur ein teirra.

Onnur heldur, at tær skulu skemtast og hava tað hugnaligt, og ikki eigur framsýningin at líkjast eini gravarferð, hóast tað er við ringum tanna-

bita, at tær fara hiðani.

— Vit hava havt tað so gott í svimjihylinum, at vit ikki kunnu siga frá tí. — Eitt er tó vist, at vit fara ongantið at hava tað so iheimligt sum her, vit hava ferðast dagliga í so mong ár.

— Tað er væl, at sleppa at svimja alt árið, men um summarið? Hvussu fer at vera hjá okkum, at vit skulu undir tak at svimja, — nei, tað verður ongantið á sama hátt sum her...

...Nú skal blaðkvinnan ikki halda, at morgunfrúurnar ikki eru fegnar um nýggju Svímjihöllina, men bert er tað torført at fara hiðani, siga tær.

Aftur til vatnskemtið í dag, Morgunfrúurnar tosa um, hvat tær skulu skipa fyrri og hvussu tað skal fara fram.

— Eg eigi einar so vakrar mamelukkur við blondurond... Tær kundi eg farið í, men so noyðist eg at koyra ein kodka í buksurnar, tí annars fylli eg tær ikki út!

— A legg einki í tað, sigur ein onnur. Tú kanst lata mær hasar buksurnar, tí eg havi so mikið, at mær nýtist ikki at brúka eyka ifylling, sigur ein.

So hvørt sum morgunfrúurnar eru lidnar at stákast, so biðja tær góðan morgun og skunda víðari.

Tær hittast aftur í morgin, og vilja ikki hugsa ella siga meira enn bert tað, at tá fara tær aftur at svimja.

tá gamli svimjihylurin, sum var á økinum millum

Hetta er helst fyrstu ferð, at hitarúmið hjá morgunfrúunum er vist alment fram... Hovdu veggirnar kunna tala, so...

Skráseting yvir vitjunartalið í Svímjihylinum er fullfíggið, frá fyrsta degi hylurin varð tikið í nýtslu og til sunnudagin, tá hann verður afturlatin med alla. Ivan Carlsen sum hevur gjørt skrásetingina og Jóhan Nordfoss vísa her óvanliga tilfarið fram

Tær samráðast um, hvat skal fara fram í dag, leygardag, tá starvsfólkið í Svímjihylinum hevur sett sær fyrri, at fólk skulu hugna sær eina lotu, aðrenn lykilin verður snarður um